

Va!? Vinter igen!?

Det är samma chock varje år. En vacker morgon vaknar man som vanligt upp, slänger väckarklockan i väggen, väcks igen av sin fru och slänger henne i väggen, går ut i köket, drar upp persiennerna och... slås av häpnad.

För där, över barnens lilla plaskbassäng, över blomsterlökarna som ska ner i jorden och den nyinköpta sommarmöbeln som bara ska monteras så fort det blir midsommar, över allt detta ligger något kallt, vitt och blött.

Helt plötsligt har detta okända bara slängt sig över mig, och just när jag äntligen lyckats få ordning på krattor, spade och skottkärra. Hur kan detta få hända redan i slutet av november? Jag som just lagt i båten på landet och förberett mig för helgens bär och svamputflykt. Vet myndigheterna om det? Vad gör politikerna?

– Snö, jublar barnen och tindrar med ögonen. Man ser hur de redan fått tomtar, paket och adventsljus i ögonen. Själv står jag som ett fån och stirrar på detta nya.

– Vinter, ropar barnen. Det ordet har jag också hört, men att den kommer just nu. Igen. Vintern var ju just här. Har den inget annat att göra än att bara komma jämt?

På vägen ut till brevlådan snubblar jag över en snögubbe, två snölyktor, ett barn med Pernilla Wiberg i blicken och för små skidor på fötterna, samt en snöskovel ut-

placerad av terroriserande familjemedlem.

Det är förvånansvärt hur snabbt de yngre årgångarna anpassar sig till något som kommer så plötsligt och helt oväntat. På vägen in igen halkar jag omkull sex gånger, får snö innanför kortbyxorna och blir prickad av ett hängande snöskred från taket som döljer det sista av sommarens fröjder.

Cyklarna som nyligen gjorts iordning för långa sommarturer står översnöade och den senaste tvätten hänger klirrande på tork. Grillen lyser svart mot den vita snön, trädgårdsslangen ringlar sig osynligt runt den fulla vattenkannan som just spruckit i kylan.

Det finns de som undrar vad det är som gör att sommaren kommer så långsamt, medan vintern slår till direkt. Det är inte så svårt att svara på. Förklaringen är naturligtvis att vintern ligger i träning hela sommaren, utom möjligen en eller två veckor då alla andra har semester medan jag jobbar. Vinterns allra mest intensiva träningsperioder infaller dessutom med förkärlek under helger.

Det är därför vintern är så snabb när den kommer. Dessutom smyger den sig på oss. Har du någonsin sett vintern komma en varm och trevlig eftermiddag? Nej, den kommer smygande på natten, företrädesvis när vinterkläderna är bortlämnade för förvaring, när dubbdäcken äntligen lagts ut på landet och båten skrapats och sjösatts.

Vår yngste familjemedlem tror på allvar att båten ska tas upp när isen lagt sig, för att det då lättare går att dra den till uppläggningsplatsen. Och med alla gamla vintrar som facit så tänker jag inte ta honom ur den villfarelsen.

Jag har ändå fullt upp med att från den första chockdagen börja förbereda vintern. Ett tidsfördriv som jag brukar vara klar med lagom till vårfloren. Då först slutar jag huttra i sommarkläder och tar på mig dunjackan som äntligen dykt upp.

Vintern för med sig många frågor. Var är till exempel alla skridskor, var är alla vantar, var är alla skidor och pjäxor. Dessutom, kan någon förklara för mig vad sommaren gör med alla vintergrejer.

Förra vintern hade alla precis vad som behövdes för att klara sig genom den gnistrande perioden. Ja, fram till oktober, då vintergrejerna äntligen åkte in i förrådet, fanns allt. Men under de två veckor som vi hann plocka undan vinterutrustningen har allt krympt och gått sönder. Ingenting passar, allt har blivit ålderstiget och omodernt.

Vintern brukar snabbt få mig på knä, men i år ska jag kämpa emot. Med ishacka, snöskor och fjällutrustning ska lökarna ner i jorden. Och sedan ska jag ta en roddtur på isen innan jag byter från kortbyxor till dunjacka.

För min del så får vintern vänta.

Reumatikerförbundets styrelse

Ordförande
Lena Öhrsvik

1:e vice ordförande
Margareta Bäckskog

2:e vice ordförande
Kerstin Carselind

Ledamöter

Bo Ringertz
David Magnusson
Kurt Jörgensen
Margareta Kassfeldt-Öberg
Annika Gigel

Ersättare
Bo Jonsson
Ragna Karlsson
Anneli Joneken
Reino Leino

Förbundssekreterare
Elsemarie Bjellqvist

Revisorer
Kent Westerlund, aukt
revisor
Kjell Sandin
Sune Gréen
Rolf Andersson

Ersättare
Benny Ahlberg
Britt Ehrling, aukt revisor

Valberedning
Micke Persson ordförande
Siv Billenberg
Lars Oskarsson
Elisabeth Eriksson
Britt Dovmyr

Ersättare
Anna-Lisa Hörnfeldt
Mona Korths- Nordén
May Drugge

Lämnings- och utgivningar för Reumatikertidningen

	Sista lämningsdag	Utgivningsdag
Nr 6	2 november	16 december
Nr 1	4 januari	17 februari
Nr 2	8 mars	21 april
Nr 3	3 maj	16 juni
Nr 4	19 juli	1 september
Nr 5	13 september	27 oktober